UREDBA SVETA (ES) št. 238/2008

z dne 10. marca 2008

o zaključku delnega vmesnega pregleda v skladu s členom 11(3) Uredbe (ES) št. 384/96 o protidampinški dajatvi za uvoz raztopin sečnine in amonijevega nitrata s poreklom iz Rusije

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti [1] („osnovna uredba“), in zlasti člena 11(3) Uredbe,

ob upoštevanju predloga, ki ga je Komisija predložila po posvetovanju s svetovalnim odborom,

ob upoštevanju naslednjega:

A. POSTOPEK

1. Veljavni ukrepi

(1) Z Uredbo (ES) št. 1995/2000 [2] je Svet uvedel dokončno protidampinško dajatev na uvoz raztopin sečnine in amonijevega nitrata („SAN“) s poreklom, med drugim, iz Rusije. Ta uredba se v nadaljnjem besedilu imenuje „prvotna uredba“, preiskava, ki je privedla do ukrepov, uvedenih s prvotno uredbo, pa se v nadaljnjem besedilu imenuje „prvotna preiskava“.

(2) Po pregledu zaradi izteka ukrepa, ki se je začel septembra 2005, je Svet z Uredbo (ES) št. 1911/2006 [3] za pet let obnovil te ukrepe na njihovi tedanji ravni. Ti ukrepi so sestavljeni iz posebnih dajatev. Ta uredba se v nadaljnjem besedilu imenuje „uredba zaradi izteka ukrepa“, preiskava, ki je privedla do ukrepov, uvedenih z uredbo zaradi izteka ukrepa, pa se v nadaljnjem besedilu imenuje „pregled zaradi izteka ukrepa“.

2. Zahtevek za pregled

(3) Zahtevo za delni vmesni pregled („sedanji pregled“) sta v skladu s členom 11(3) osnovne uredbe vložila dva ruska proizvajalca izvoznika, ki spadata pod okrilje delniške družbe „Mineral and Chemical Company Eurochem“, in sicer Novomoskovskiy Azot in Nevinnomyssky Azot. Ti dve podjetji se za namen sedanje preiskave zaradi medsebojnega razmerja obravnavata kot ena pravna oseba („vložnik“). Zahtevek je bil po obsegu omejen na preiskavo dampinga glede vložnika.

(4) Vložnik je navedel, da bi primerjava njegove lastne normalne vrednosti in, zaradi neobstoja izvoza v Evropsko skupnost, izvoznih cen v ustrezno tretjo državo, v tem primeru Združene države Amerike (ZDA), privedla do zmanjšanja dampinga precej pod stopnjo trenutnih ukrepov.

3. Preiskava

(5) Po posvetovanju s svetovalnim odborom je Komisija ugotovila, da je zahteva vsebovala zadostne dokaze *prima facie*, in 19. decembra 2006 z obvestilom o začetku, objavljenem v *Uradnem listu Evropske unije* [4], naznanila začetek delnega vmesnega pregleda v skladu s členom 11(3) osnovne uredbe.

(6) Pregled je bil po obsegu omejen na proučitev dampinga v zvezi z vložnikom. Preiskava dampinga je zajela obdobje od 1. oktobra 2005 do 30. septembra 2006 („obdobje preiskave v zvezi s pregledom“ ali „OPP“).

(7) Komisija je o začetku preiskave uradno obvestila vložnika, predstavnike države izvoznice in združenje proizvajalcev Skupnosti. Zainteresirane stranke so imele možnost pisno izraziti svoja stališča in zahtevati zaslišanje v roku, določenem v obvestilu o začetku.

(8) Vsem zainteresiranim strankam, ki so zahtevale zaslišanje ter dokazale, da zanj obstajajo posebni razlogi, je bilo zaslišanje odobreno.

(9) Komisija je, da bi pridobila za preiskavo potrebne informacije, delniški družbi „Mineral and Chemical Company Eurochem“ in njenim povezanim podjetjem poslala vprašalnike, ti pa so jih izpolnjene vrnili v določenem roku.

[1] UL L 56, 6.3.1996, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 2117/2005 (UL L 340, 23.12.2005, str. 17).
[2] UL L 238, 22.9.2000, str. 15. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1675/2003 (UL L 238, 25.9.2003, str. 4).
[3] UL L 365, 21.12.2006, str. 26.
[4] UL C 311, 19.12.2006, str. 51.

(10) Komisija je tudi poiskala in preverila vse podatke, ki so bili po njenem mnenju potrebni za določitev dampinga. Komisija je preveritvene obiske izvedla v poslovnih prostorih vložnika in njegovih povezanih podjetij:

— JSC Mineral and Chemical Company (Eurochem), Moskva, Rusija,

— PJSC Azot (NAK Azot), Novomoskovsk, Rusija,

— PJSC Nevinnomyssky Azot (Nevinka Azot), Nevinnomyssk, Rusija in

— Eurochem Trading GmbH, Zug, Švica – (Eurochem Trading).

B. **ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK**

1. **Zadevni izdelek**

(11) Zadevni izdelek je izdelek iz prvotne preiskave, tj. raztopina sečnine in amonijevega nitrata, tekoče gnojilo, ki se pogosto uporablja v kmetijstvu, s poreklom iz Rusije („SAN“). Sestavljen je iz mešanice sečnine, amonijevega nitrata in vode. Vsebnost vode predstavlja približno 70 % mešanice (odvisno od vsebnosti dušika), preostali del pa je enakovredno sestavljen iz sečnine in amonijevega nitrata. Vsebnost dušika (N) je najpomembnejša „značilnost“ izdelka in lahko niha med 28 % in 32 %. Nihanje nastane zaradi dodajanja več ali manj vode v raztopino. Vseeno se ne glede na vsebnost dušika šteje, da imajo vse raztopine sečnine in amonijevega nitrata enake fizikalne in kemijske lastnosti, zato se v tej preiskavi štejejo za en izdelek. Zadevni izdelek spada pod oznako KN 3102 80 00.

2. **Podobni izdelek**

(12) Ta preiskava v zvezi s pregledom je potrdila, da je SAN čist izdelek, njegova kakovost in osnovne fizikalne lastnosti pa so enake ne glede na poreklo. Raztopine SAN, ki jih proizvaja in prodaja vložnik na domačem trgu v Rusiji, in, zaradi neobstoja izvoza v Evropsko skupnost, raztopine, ki se izvažajo v Združene države Amerike, imajo enake osnovne fizikalne in kemične lastnosti in v glavnem enako uporabo. Zato se ti izdelki štejejo za podobne izdelke v smislu člena 1(4) osnovne uredbe. Ker je bil ta pregled omejen na določitev dampinga glede vložnika, v zvezi z izdelkom, ki ga industrija Skupnosti proizvaja in prodaja na trgu Skupnosti, ni bilo sprejetih sklepnih ugotovitev.

C. **REZULTATI PREISKAVE**

1. **Uvodne pripombe**

(13) Kot je navedeno v obvestilu o začetku in ker vložnik SAN v OPP ni izvažal v Evropsko skupnost, je bilo v sedanji preiskavi najprej preverjeno, do kolikšne mere je izvozne cene za tretjo državo treba uporabiti pri ugotavljanju, ali se je osnova, na kateri so bili določeni obstoječi ukrepi, spremenila in ali so te spremembe trajne.

(14) Vložnik je predložil dokaze, da zaradi veljavnih dajatev izdelka v času OPP ni bilo mogoče izvoziti na trg Skupnost. Vložnik je predložil dokaze *prima facie* o tem, da izvozne cene za ZDA, ki je reprezentativni tretji trg, niso bile dampinške ali so bile dampinške vsaj v manjši meri kot stopnja dampinga, ki trenutno velja za izvoz v Evropsko skupnost, in da je primerno uporabiti izvozne cene v ZDA. Iz razlogov, navedenih v spodnji uvodni izjavi (43) in naslednjih, je bilo ugotovljeno, da so izvozne cene za tretjo državo ZDA ustrezne, saj je ameriški trg primerljiv s trgom Skupnosti in zato reprezentativen.

(15) Treba je opozoriti na to, da trenutno veljavni ukrepi delno temeljijo na podatkih, ki niso povezani z vložnikovo lastno proizvodnjo in prodajo zadevnega izdelka, medtem ko so bile med sedanjim OPP na voljo preverjene informacije, povezane z vložnikovimi lastnimi podatki v zvezi z normalno vrednostjo in izvoznimi cenami, čeprav za trg tretje države. Na podlagi tega je bilo sklenjeno, da je stopnja dampinga, ugotovljena med sedanjim OPP, bolj natančno odražala stanje vložnika med OPP kot trenutno veljavni ukrepi.

(16) V tem okviru se je tudi upoštevalo, da cilj protidampinške dajatve ni zapreti trg Skupnosti za uvoz iz tretjih držav, temveč vzpostaviti pravične enake konkurenčne pogoje.

(17) Glede na zgornje posebne okoliščine je bilo torej sklenjeno, da je bil izračun stopnje dampinga med OPP na podlagi izvoznih cen vložnika za ZDA ustrezen.

2. **Normalna vrednost**

(18) Za določitev normalne vrednosti je bilo najprej potrjeno, da je bila vsa domača prodaja vložnika reprezentativna v skladu s členom 2(2) osnovne uredbe. Ker vložnik v času OPP v Evropsko skupnost ni izvažal SAN, so bile vse količine domače prodaje vložnika primerjane z vsem njegovim izvozom SAN v Združene države. V skladu s členom 2(2) osnovne uredbe se mora domača prodaja šteti za reprezentativno v primeru, da je skupna količina te prodaje enaka ali večja od 5 % skupne količine ustreznega izvoza, v tem primeru v Združene države. Preiskava je pokazala, da vložnik na domačem trgu ni prodal reprezentativnih količin SAN.

(19) Ker na podlagi tega domačih cen vložnika ni bilo mogoče uporabiti pri določitvi normalne vrednosti, je bila ta konstruirana na podlagi proizvodnih stroškov, ki so nastali na strani vložnika, ter razumnih zneskov za prodajne, splošne in administrativne stroške („PSA-stroški“) ter za dobiček, v skladu s členom 2(3) in (6) osnovne uredbe.

(20) V zvezi s stroškom proizvodnje je treba navesti, da stroški plina predstavljajo velik del proizvodnih stroškov in znaten del vseh stroškov proizvodnje. V skladu s členom 2(5) osnovne uredbe je bilo proučeno, ali so bili stroški, povezani s proizvodnjo in prodajo zadevnega izdelka, v računovodskih evidencah vložnika razumno prikazani.

(21) Na podlagi podatkov, ki so jih objavili mednarodno priznani viri, specializirani za energetski trg, je bilo ugotovljeno, da so bile cene, ki jih je plačal vložnik, neobičajno nizke. Za ponazoritev, znašale so eno četrtino in eno petino izvozne cene zemeljskega plina iz Rusije. V zvezi s tem vsi razpoložljivi podatki kažejo, da so bile domače cene plina v Rusiji nadzorovane in so precej nižje od tržnih cen, ki veljajo na nenadzorovanih trgih zemeljskega plina. Ker stroški za plin niso bili ustrezno prikazani v računovodskih evidencah vložnika, jih je bilo treba ustrezno prilagoditi. Ker na ruskem domačem trgu ni neizkrivljenih cen plina, je bilo treba cene plina v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe določiti na „kateri koli drugi ustrezni podlagi, vključno z informacijami z drugih reprezentativnih trgov“.

(22) Prilagojena cena je temeljila na povprečni ceni ruskega plina pri prodaji za izvoz na nemško/češki meji („Waidhaus“) in neto stroških prevoza ter prilagojena tako, da je odražala lokalne stroške distribucije. Waidhaus, glavno vozlišče za prodajo ruskega plina v EU, ki je hkrati največji trg za ruski plin in na katerem cene razumno odražajo stroške, se lahko šteje za reprezentativen trg v smislu člena 2(5) osnovne uredbe.

(23) Po razkritju je vložnik navedel, da bi bila vsaka prilagoditev njegove cene plina na domačem trgu neupravičena, saj naj bi računovodske evidence v celoti prikazovale stroške, povezane z dejavnostjo proizvodnje in prodaje podobnega izdelka v državi porekla. Da bi to trditev potrdil, je vložnik predložil študijo neodvisnega svetovalnega podjetja o tem, da je cena plina, ki jo je plačal vložnik, odražala celoten strošek proizvodnje in prodaje plina za ponudnika plina. Najprej je treba navesti, da so bili, kot to navaja že študija, stroški plina in tudi stroški dostave plina vložniku, uporabljeni za primerjavo, ocenjeni stroški in zato niso bili dejanski stroški, nastali med OPP. Prav tako ni jasno, ali so bili tako ugotovljeni stroški vsi stroški, kot so določeni v skladu z osnovno uredbo, torej vključno z vsemi stroški proizvodnje in vsemi PSA-stroški, povezanimi s proizvodnjo in prodajo plina. Nenazadnje se ugotovi tudi, da informacij o stroških ponudnika plina ni bilo mogoče preveriti v okviru tega postopka.

(24) V vsakem primeru se šteje, da v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe samo dejstvo, da cena plina, ki jo dobavitelj zaračuna stranki, pokriva stroške, ni merilo za določitev, ali stroški proizvodnje podobnega izdelka, kot so knjiženi v računovodskih evidencah podjetja, *razumno* odražajo stroške, povezane s proizvodnjo in prodajo izdelka v preiskavi. Iz razlogov, navedenih v uvodni izjavi (21), je bilo ugotovljeno, da to ne drži. Vložnik ni obravnaval očitne razlike med ceno za plin na ruskem domačem trgu in izvozno ceno zemeljskega plina iz Rusije na eni strani ter ceno, ki jo plačajo proizvajalci Skupnosti, na drugi strani. Ravno tako ni upošteval dejstva, da so bile domače cene zemeljskega plina v Rusiji nadzorovane in se zanje ni moglo šteti, da ustrezno odražajo ceno, ki se običajno plačuje na neizkrivljenih trgih. Torej, tudi če je cena plina, ki jo je plačal vložnik, krila strošek za enoto proizvodnje in prodaje plina, ki je nastal na strani ponudnika, ta argument ni pomemben, saj tržna cena plina ni nujno neposredno povezana s stroški njegove proizvodnje in prodaje. Ceno, po kateri je vložnik med OPP kupoval plin, še naprej nadzoruje država in je znatno pod ravnjo cene na nenadzorovanih trgih, kot je pojasnjeno v zgornji uvodni izjavi (21). To trditev je bilo zato treba zavrniti.

(25) Vložnik je tudi zatrjeval, da je bila s prilagoditvijo plina dejansko uporabljena metodologija za določitev normalne vrednosti, ki v osnovni uredbi ni predvidena. Z nadomestitvijo domačih stroškov za plin s stroški, izračunanimi v uvodni izjavi (22), in zaradi dejstva, da ti stroški predstavljajo velik del vseh stroškov podobnega izdelka in s tem tudi konstruirane normalne vrednosti, bi bila torej normalna vrednost *de facto* določena s podatki s tretjega „reprezentativnega“ trga. V zvezi s tem je vložnik navedel, da osnovna uredba za države s tržnim gospodarstvom predvideva le naslednje metodologije za določitev normalne vrednosti: (i) na podlagi domače cene za podoben izdelek v običajnem poteku trgovine ali, kar je druga možnost, v primeru, da prodaja ne poteka v običajnem poteku trgovine, (ii) na podlagi proizvodnega stroška v državi porekla (prišteje se razumen znesek za PSA-stroške in dobiček) ali (iii) na podlagi reprezentativnih izvoznih cen podobnega izdelka za ustrezno tretjo državo. Vložnik je sklenil, da zaradi tega normalna vrednost ne bi smela temeljiti na podatkih s tretjega reprezentativnega trga.

(26) V zvezi s tem in kot je tudi navedeno v uvodnih izjavah (18) do (42), je najprej treba opozoriti na to, da je bila normalna vrednost določena v skladu z metodologijami, navedenimi v členu 2(1) do (6) osnovne uredbe. Da bi ugotovili, ali je domača prodaja potekala v okviru običajnega poteka trgovine zaradi cene, tj. ali je bila dobičkonosna, pa je treba najprej ugotoviti, ali so bili stroški vložnika zanesljiva osnova v smislu člena 2(5) osnovne uredbe. Šele ko so stroški zanesljivo ugotovljeni, je mogoče določiti, katera metodologija se bo uporabila za določitev normalne vrednosti. Zato je trditev, da je bila z določitvijo zanesljivih stroškov v skladu s členom 2(5) osnovne uredbe uvedena nova metodologija za določitev normalne vrednosti, napačna. Trditev vložnika v zvezi s tem je bilo zato treba zavrniti.

(27) Vložnik je tudi navedel, da tudi v primeru prilagoditve njegovih stroškov za zemeljski plin na domačem trgu cena pri Waidhausu za ruski zemeljski plin ni zanesljiva osnova za takšno prilagoditev, saj je ta cena oblikovana v skladu z dolgoročnimi pogodbami za plin, po katerih je formula za ceno povezana s cenami naftnih derivatov in zato ni povezana s proizvodnjo in dostavo plina vložniku v Rusiji. Poleg tega je vložnik navedel, da cena pri Waidhausu za ruski plin ni zanesljiva, saj nanjo vplivajo zelo visoke in verjetno nekonkurenčne domače cene plina v Nemčiji, kar preiskujejo nemški protimonopolni organi.

(28) Prvič, treba je opozoriti, da je eno od najpomembnejših meril za izbiro osnove, na kateri se določijo cene plina, da ta ustrezno odraža ceno, ki se običajno plačuje na neizkrivljenih trgih. Nesporno je, da je v zvezi s cenami pri Waidhausu ta pogoj izpolnjen. Poleg tega se daleč največ plina iz Rusije izvozi preko vozlišča v Waidhausu, ki je zato primerna osnova za prilagoditev. Na tej osnovi je bil Waidhaus označen kot reprezentativni trg in ustrezna osnova za določitev stroškov za plin v smislu člena 2(5) osnovne uredbe. Drugič, kot je navedeno v uvodni izjavi (24), je samo po sebi nepomembno, ali ceno oblikujejo stroški, če ta ustrezno odraža ceno, ki se običajno plačuje na neizkrivljenih trgih. V primeru cene plina, ki ga uvaža Waidhaus, je ta pogoj izpolnjen, saj ni znakov, da bi na oblikovanje cen vplivala država. V zvezi s trditvijo glede nekonkurenčnega domačega oblikovanja cen za plin v Nemčiji se ugotovi, da preiskava Bundeskartellamta, na katero se je vložnik skliceval, še vedno poteka, sklepne ugotovitve pa še niso bile sprejete. Poleg tega ta preiskava zadeva cene, po katerih nemški glavni distributerji plin prodajajo na nemškem domačem trgu, ne pa cene, po kateri ti distributerji plin uvozijo iz Rusije. V nasprotju s trditvami vložnika ti dve ceni nista nujno povezani, saj sta gospodarska interesa distributerjev plina in njihovih strank popolnoma nasprotna. Zato je mogoče predvidevati, da želijo distributerji ceno pri nadaljnji prodaji ohraniti na najvišji možni ravni, hkrati pa je v njihovem gospodarskem interesu, da nakupno ceno ohranijo na najnižji možni ravni in tako povečajo stopnje dobička. Argument vložnika, da nemški distributerji nimajo želje po pogajanjih za nižje cene ruskega plina, uvoženega pri Waidhausu, je zgolj domneva brez dejanske osnove. Zato so bili ti argumenti zavrnjeni.

(29) Vložnik je tudi trdil, da mora prilagoditev njegovih stroškov za zemeljski plin na domačem trgu, če do nje pride, temeljiti na nenadzorovanih cenah plina v Rusiji. Prvič, zaradi dejstva, da bi Komisija lahko izbrala drugo osnovo, izbira Waidhausa ni nerazumna izbira. Prvo merilo za izbiro osnove, na kateri se določi cena plina, je, da ta ustrezno odraža ceno, ki se običajno plačuje na neizkrivljenih trgih. Nesporno je, da je v zvezi s cenami pri Waidhausu ta pogoj izpolnjen. Drugič, dejstvo, da je bila količina plina, prodanega po nenadzorovanih cenah na domačem trgu, majhna samo med OPP in da so bile te cene dosti bolj podobne nadzorovanim domačim cenam kot pa prosto določeni izvozni ceni, pa pomeni, da so prevladujoče nadzorovane cene izkrivljale te nenadzorovane cene. Zato ni bilo mogoče uporabiti nenadzorovanih domačih cen.

(30) Vložnik je tudi navedel, da domače cene zemeljskega plina v Rusiji, ki jih nadzoruje država, neprestano naraščajo in dosegajo ravni, ki krijejo stroške proizvodnje plina. Zato cene na domačnem trgu ni mogoče obravnavati kot nekonkurenčne ali nerazumljivo nizke.

(31) Ta argument je neutemeljen, saj pravilen standard za izbiro reprezentativnega trga ni, ali so cene kot take dobičkonosne, temveč ali cene ustrezno odražajo ceno, ki se običajno plačuje na neizkrivljenih trgih, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi (29). Temu pa ni tako v primeru cen, ki jih nadzoruje država. Poleg tega ta trditev nasprotuje tudi javnim izjavam ruskega dobavitelja plina (to je potrdilo njegovo objavljeno revidirano letno poročilo), da ruske domače cene plina ne krijejo stroškov proizvodnje, prevoza in prodaje. Zato je bil ta argument zavrnjen.

(32) Poleg tega je vložnik predlagal uporabo ruskih izvoznih cen za sosednje trge kot alternativno osnovo za prilagoditev, vendar pa ni predložil nobenih nadaljnjih informacij ali dokazov o takšnih trgih. Prav tako se je štelo, da ruske izvozne cene plina za baltske države, kjer je bilo na voljo nekaj podatkov o cenah, niso bile dovolj reprezentativne, in sicer zaradi relativno majhnih izvoznih količin v te države. Poleg tega potrebni podatki v zvezi s stroški prevoza in distribucije niso bili na voljo, zato zanesljivih cen za baltske države v nobenem primeru ni mogoče določiti. Zato teh cen ni bilo mogoče uporabiti kot osnovo za prilagoditev.

(33) Vložnik pa je tudi navedel, da je treba od izvozne cene pri Waidhausu, če se bo ta uporabila, odšteti rusko izvozno dajatev, ki se plača za ves uvoz, saj ni nastala na domačem trgu.

(34) Dejansko je tržna cena pri Waidhausu, ki je bil označen kot reprezentativni trg v smislu člena 2(5) osnovne uredbe, cena po izvoznih dajatvah in ne cena pred temi dajatvami. Z vidika kupca je to cena, ki jo mora plačati pri Waidhausu, pri tem pa ni pomembno, kolikšen odstotek te cene je izvozna dajatev in kolikšen odstotek cene dobi dobavitelj plina. Dobavitelj plina bo vedno poskušal zvišati ceno in zaračunati najvišji znesek, ki so ga stranke pripravljene plačati. Glede na to, da ta cena vedno precej presega stroške proizvodnje, kar dobavitelju plina prinaša velike dobičke, na oblikovanje cene v prvi vrsti ne vpliva višina izvozne dajatve, temveč znesek, ki so ga stranke pripravljene plačati. Zato je bilo sklenjeno, da je cena z izvozno dajatvijo neizkrivljena, torej na trgu oblikovana cena, ne pa cena pred dajatvijo. Zato so bili argumenti vložnika v zvezi s tem zavrnjeni.

(35) V zvezi s tem je vložnik tudi navedel, da se pribitek lokalnega distributerja ne sme prišteti k izvozni ceni pri Waidhausu, saj bi bili dobički distributerjev že všteti v ceno pri Waidhausu. V zvezi s tem je vložnik trdil, da so lokalni distributerji v Rusiji hčerinske družbe v popolni lasti dobavitelja plina in bi lahko dodatek dobička teh distributerjev povzročil dvojno štetje. Vložnik je tudi trdil, da je treba upoštevati naravno primerjalno prednost Rusije. Poleg tega je vložnik trdil, da so domače cene v Rusiji zaradi velike razpoložljivosti plina v Rusiji in majhne razpoložljivosti v Skupnosti logično nižje od cen izvoženega plina, kar pa bi se moralo upoštevati pri določitvi prilagoditve cen plina, plačanih na domačem trgu.

(36) Najprej je treba opozoriti, da pribitki lokalnih distributerjev ne vključujejo samo stopnje dobička teh družb, ampak tudi stroške, ki izhajajo iz razlike med nakupom in ponovno prodajo zemeljskega plina.

(37) Drugič, tega argumenta ni bilo več mogoče zadostno preveriti. Razlog je v dejstvu, da dobavitelj plina v Rusiji in njegove hčerinske družbe niso bili zajeti s sedanjo preiskavo in zato ni bilo na voljo dovolj informacij o njegovi organizaciji in strukturi stroškov. Treba je tudi opomniti, da razmere v Rusiji v tem pogledu niso dovolj pregledne, med drugim zaradi tesnih povezav med dobaviteljem plina in rusko vlado, da bi omogočale zadovoljiv dostop do potrebnih dokazov.

(38) Poleg tega vložnik, ki nosi dokazno breme, ni uspel predložiti nobenih dodatnih informacij ali dokazov, ki bi pokazali, ali in v kakšnem obsegu so bili stroški distribucije dejansko vključeni v ceno pri Waidhausu. Toda ker so domače stranke kupovale plin pri lokalnih dobaviteljih, se lahko domneva, da bi morale plačati stroške lokalne distribucije, ki kot takšni niso vključeni v neprilagojeno ceno pri Waidhausu. Zato je bilo v tej fazi postopka treba upoštevati, da je bila ta prilagoditev upravičena in posledično je bil argument zavrnjen.

(39) Vendar so institucije Skupnosti tudi menile, da bi lahko ta posebna prilagoditev znatno vplivala na izračun stopnje dampinga. Glede na posebno situacijo, opisano v uvodni izjavi (37), se je zato štelo, da Komisija v zvezi s tem lahko razmisli o ponovnem začetku pregleda, če vložnik predloži zadostne preverljive dokaze.

(40) Kar zadeva navedene naravne primerjalne prednosti v zvezi z dostopnostjo zemeljskega plina v Rusiji, je treba opozoriti tudi, da je, kot je omenjeno v uvodni izjavi (28), prvo merilo za izbiro cen pri Waidhausu kot osnove, na kateri se določijo cene plina, da te ustrezno odražajo ceno, ki se običajno plačuje na neizkrivljenih trgih. Razmere, ki prevladujejo na domačem trgu, v tem kontekstu niso pomembne. Ta argument je bilo zato treba zavrniti.

(41) PSA-stroškov in dobička ni bilo mogoče določiti na podlagi prvega stavka uvoda člena 2(6),osnovne uredbe, saj po prilagoditvi za strošek plina iz uvodne izjave (22) vložnik ni imel reprezentativne domače prodaje zadevnega izdelka v običajnem poteku trgovine v skladu s členom 2(4) osnovne uredbe. Člena 2(6)(a) osnovne uredbe ni bilo mogoče uporabiti, ker je predmet preiskave le vložnik. Prav tako ni bilo mogoče uporabiti člena 2(6)(b), saj je za izdelke, ki spadajo v isto splošno kategorijo blaga, zemeljski plin daleč najpomembnejša surovina, zaradi česar bi bilo zelo verjetno treba prilagoditi tudi stroške proizvodnje, iz razlogov v zgornji uvodni izjavi (21). V okviru tega vmesnega pregleda ni bilo na voljo informacij za ustrezno kvantifikacijo takšne prilagoditve in za določitev PSA-stroškov in zadevnih stopenj dobička pri prodaji izdelkov po takšni prilagoditvi. Zato so bili PSA-stroški in dobiček določeni v skladu s členom 2(6)(c) osnovne uredbe na podlagi ustrezne metode.

(42) V zvezi s tem je bila pozornost namenjena javno dostopnim informacijam, ki se nanašajo na večje družbe, dejavne v poslovnem sektorju dušikovih gnojil. Ugotovljeno je bilo, da bi bili podatki severnoameriških (ZDA in Kanada) proizvajalcev najustreznejši za namene te preiskave glede na veliko dostopnost zanesljivih in popolnoma javnih finančnih informacij družb, ki kotirajo na borzi v tem delu sveta. Poleg tega je severnoameriški trg pokazal znaten obseg domače prodaje in visoko raven konkurence domačih in tujih družb. Zato so bili PSA-stroški in dobiček določeni na podlagi tehtanega povprečja PSA-stroškov in dobička treh severnoameriških proizvajalcev, za katere je bilo ugotovljeno, da so glede na njihovo domačo prodajo iste splošne kategorije izdelkov (dušikova gnojila) med največjimi proizvajalci v sektorju gnojil. Ti trije proizvajalci so se šteli za reprezentativne na področju poslovanja z dušikovimi gnojili (povprečno več kot 78,15 % prometa družbe/poslovnega področja), njihovi PSA-stroški in dobiček pa za reprezentativne običajne stroške in dobiček družb, ki so na tem poslovnem področju uspešne. Poleg tega ni znakov, ki bi kazali na to, da znesek tako določenega dobička presega dobiček, ki ga običajno ustvarijo ruski proizvajalci pri prodaji izdelkov iste splošne kategorije na svojem domačem trgu.

3. **Izvozna cena**

(43) Kot je navedeno v zgornji uvodni izjavi (13), vložnik med OPP v Evropsko skupnost ni izvažal SAN. Zato se je zaradi razlogov, navedenih v uvodnih izjavah (14) do (17), štelo za primerno, da se za izračun stopnje dampinga preveri vložnikova cenovna politika na drugih izvoznih trgih. V obvestilu o začetku so bile ZDA označene kot ustrezen trg za namene primerjave, saj so vložnikov velik izvozni trg, na katerega je vložnik med OPP izvozil več kot 70 % izvoznih količin.

(44) Nobena izmed zainteresiranih strank ni podala pripomb glede izbire ZDA kot najustreznejšega trga za namene primerjave. Preiskava je potrdila, da je trg ZDA za SAN najustreznejši za namen primerjave, saj sta Evropska skupnost in ZDA dva največja trga za SAN na svetu, ki sta primerljiva tako po obsegu kot tudi po cenah.

(45) Ker je vložnikov izvoz v ZDA med OPP potekal preko povezanega trgovca v Švici, je bilo treba izvozno ceno določiti v skladu s členom 2(9) osnovne uredbe. Tako je bila izvozna cena konstruirana na podlagi cen, ki jih je vložniku dejansko plačala ali jih plačuje prva neodvisna stranka v ZDA, torej na vložnikovem najpomembnejšem izvoznem trgu. Od teh cen je bila odšteta fiktivna provizija, ki ustreza pribitku povezanega trgovca, ki ga je mogoče označiti kot posrednika, ki dela za provizijo.

4. **Primerjava**

(46) Normalna vrednost in izvozna cena sta bili primerjani na podlagi cene franko tovarna. Za zagotavljanje poštene primerjave med normalno vrednostjo in izvozno ceno so bile opravljene ustrezne prilagoditve za razlike, ki so vplivale na cene in primerljivost cen v skladu s členom 2(10) osnovne uredbe. V skladu s tem in kjer je bilo to primerno ter podprto s preverjenimi dokazi so bile izvedene prilagoditve za razlike v prevoznih, manipulativnih, nakladalnih in drugih tozadevnih stroških.

5. **Stopnja dampinga**

(47) Stopnja dampinga je bila v skladu s členom 2(11) osnovne uredbe določena na podlagi primerjave tehtanega povprečja normalne vrednosti s tehtanim povprečjem izvozne cene.

(48) Ta primerjava je pokazala, da je stopnja dampinga 33,95 %, izražena kot odstotek cene CIF meja Severne Amerike, brez plačane dajatve.

6. **Trajna narava okoliščin, ki so prevladovale med OP**

(49) V skladu s členom 11(3) osnovne uredbe je bil predmet preiskave ta, ali so se okoliščine, na katerih je temeljila veljavna stopnja dampinga, spremenile in ali je ta sprememba trajna.

(50) Ni bilo znakov, da stopnje normalne vrednosti ali izvozne cene, določene za vložnika, v sedanji preiskavi ne bi bilo mogoče šteti kot trajne. Čeprav bi bilo mogoče trditi, da bi razvoj cen zemeljskega plina kot najpomembnejše surovine znatno vplival na normalno vrednost, se je štelo, da bi učinek zvišanja cen vplival na vse akterje na trgu ter s tem na normalno vrednost in izvozno ceno.

(51) Ugotovljeno je bilo, da je bila v OPP vložnikova izvozna cena v Združene države Amerike, ki so njegov glavni izvozni trg, podobna kot izvozna cena v druge države.

(52) Zato ni razloga, da bi se štelo, da ugotovljena stopnja dampinga temelji na spremenjenih okoliščinah trajne narave.

(53) Na podlagi sedanjega pregleda ni znakov ali dokazov o tem, da se bo podlaga, na kateri je bila med prvotno preiskavo določena stopnja odprave škode, v bližnji prihodnosti spremenila.

(54) V zvezi s tem je treba opozoriti, da mora raven veljavne protidampinške dajatve ostati enaka, čeprav so se okoliščine, na katerih je temeljila določitev dampinga, od uvedbe dokončnih dajatev spremenile, posledica česar je bila višja stopnja dampinga med OPP v primerjavi s prvotnim OP, in čeprav obstajajo razlogi, da se šteje, da ugotovljena stopnja dampinga temelji na spremenjenih okoliščinah trajne narave. Kot je omenjeno v spodnjih uvodnih izjavah (55) in (56), so bile dokončne protidampinške dajatve dejansko uvedene na ravni stopnje odprave škode, ugotovljene med prvotno preiskavo.

D. **ZAKLJUČEK PREGLEDA**

(55) Spomniti je treba, da je bila v skladu s členom 9(4) osnovne uredbe in kot je navedeno v uvodni izjavi (49) Uredbe Sveta (ES) št. 1995/2000, dokončna dajatev v prvotni preiskavi določena v višini ugotovljene stopnje škode, ki je bila nižja od stopnje dampinga, saj je bilo ugotovljeno, da bi bila takšna nižja dajatev ustrezna za odpravo škode, ki jo je utrpela industrija Skupnosti. Ob upoštevanju zgoraj navedenega dajatev, določena v tem pregledu, ne sme biti višja od stopnje škode, določene v prvotni preiskavi.

(56) V tem delnem vmesnem pregledu ni mogoče določiti posameznih stopenj škode, saj je omejen na pregled dampinga, kolikor ta zadeva vložnika. Zato je bila stopnja dampinga, določena v sedanjem pregledu, primerjana s stopnjo škode, določene v prvotni preiskavi. Ker je bila stopnja škode nižja od stopnje dampinga, ugotovljene v sedanji preiskavi, je treba ta pregled zaključiti brez sprememb veljavnih protidampinških ukrepov.

E. **ZAVEZE**

(57) Vložnik je izrazil interes, da ponudi zavezo, vendar ni predložil dovolj utemeljene ponudbe za zavezo v rokih, določenih v členu 8(2) osnovne uredbe. Zato Komisija ne more sprejeti nobene ponudbe za zavezo. Vendar se šteje, da zapletenost nekaterih vprašanj, in sicer (1) nestanovitnosti cene zadevnega izdelka, ki bi zahtevala določeno indeksacijo minimalnih cen, pri čemer pa ključno gonilo stroškov nestanovitnosti ne pojasnjuje v zadostni meri in (2) posebne razmere na trgu za zadevni izdelek (med drugim, da v OPP ni bilo uvoza izvoznika, ki je predmet tega pregleda), nakazuje potrebo po nadaljnjem obravnavanju, ali bi bila zaveza v kombinaciji indeksirane minimalne cene in kvantitativne zgornje meje učinkovita.

(58) Kot je omenjeno zgoraj, zaradi te zapletenosti vložnik ni mogel oblikovati sprejemljive ponudbe za zavezo v določenem roku. Ob upoštevanju zgoraj navedenega Svet meni, da je treba vložniku izjemoma dovoliti izpolnitev ponudbe za zavezo po zgoraj omenjenem roku, vendar v roku 10 koledarskih dni od začetka veljavnosti te uredbe.

F. **RAZKRITJE**

(59) Zainteresirane stranke so bile obveščene o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se je nameravalo zaključiti sedanji pregled in ohraniti obstoječe protidampinške dajatve na uvoz zadevnega izdelka, ki ga proizvaja vložnik. Vsem strankam je bila dana možnost, da predložijo pripombe. Njihove pripombe so bile upoštevane, če so bile upravičene in utemeljene z dokazi –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Edini člen

Delni vmesni pregled protidampinških ukrepov, ki se uporabljajo za uvoz mešanic sečnine in amonijevega nitrata v vodni ali amoniakalni raztopini s poreklom iz Rusije, trenutno uvrščenih pod oznako KN 3102 80 00, ki je bil sprožen v skladu s členom 11(3) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96, se zaključi brez spremembe veljavnih protidampinških ukrepov.

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 10. marca 2008

Za Svet

Predsednik

D. RUPEL